
WBU sajtóközlemény a Vakvezető kutyák világnapja alkalmából – 2019.04.27.

Az 1994 óta minden év április 27-én megtartott Vakvezető kutyák világnapjának célja az, hogy felhívja a figyelmet a vakvezető kutyák látássérültek mindennapi életében betöltött fontos szerepére, a vak és gyengénlátó személyek helyzetére, a kutyák kiképzőire és az őket támogató emberek fontosságára.

A Vakok Világszövetsége (WBU) a világnap alkalmából kiadott 2019. április 24-i sajtóközleményében kiemeli a vakvezető kutyák fontosságát, ugyanakkor aggodalmát fejezi ki a világszerte szórványosan előforduló olyan esetek miatt, amikor megtagadják a vakvezető kutyával közlekedőktől a mások számára rendelkezésre álló, nyilvános helyek, létesítmények vagy szolgáltatások igénybevételét.

A WBU arra hívja fel a kormányok figyelmét, hogy nemzetközi egyezményekben vállalt kötelezettségeiknek megfelelően (pl. Fogyatékosokkal Élők Nemzetközi Egyezménye, ENSZ Fenntartható Fejlődési Célok) biztosítsák mindazokat a feltételeket, és olyan törvényi szabályozást alakítsanak ki, amelyek révén a vakvezető kutyával közlekedők egyenlő eséllyel, másokkal azonos alapon használhatják a nyilvánosság számára elérhető közterületeket és szolgáltatásokat.

(A teljes sajtóközlemény az MVGYOSZ honlapján a nemzetközi hírek alatt olvasható.)

Ollé Attila nemzetközi referens

Nyelvünk csodái, irodalmunk szépségei

A hangomat adom – beszélgetés Korek Máriával

Beszélgetéssorozatunk olyan önkéntes felolvasókkal készül, akik a Bodor Tibor Kulturális Egyesületben dolgoznak, s örvendeztetnek meg bennünket újabb és újabb Hangoskönyvekkel. Fogadják az interjúkat olyan szeretettel, amilyen örömmel felolvasóink nyilatkoznak!

- Kérem, meséljen egy kicsit magáról, mindennapjairól, élete fontosabb eseményeiről.

- Szegeden születtem, édesanyám egyedül nevelt fel engem és nővérem. Minden segítséget megkaptunk tőle. Bátorított és hagyott álmodni bennünket, és mindig büszkén beszélt rólunk. Báboztam, irodalmi szakkörre jártam,

énekeltem, verseltem. Észrevétlen boldogságban nőttem fel. Közgazdasági szakközépiskolába jártam a biztos jövőért, és emellett beiratkoztam egy irodalmat pártoló klubba, és felvételt nyertem az akkor alakult Minerva Színpad társulatába, mely révén a Szegedi Nemzeti Színház is foglalkoztatott bennünket. Szavalóversenyeket nyertem, a díjakból kis kiegészítéssel Moszkva-Leningrád utazásra is futotta, ami sokat jelentett nekem. Kétszer felvételiztem a Színház- és Filmművészeti Főiskolára, de nem jártam sikerrel. Ám a közgazdasági végzettséggel nem volt nehéz elhelyezkednem. Férjhez mentem - ez évben lesz a 45. házassági évfordulónk -, és két gyermekünknek bölcsész, illetve jogi diplomája van. Eddig öt unokánk született. Munka mellett főiskolát, újságíró iskolát végeztem és középfokú nyelvvizsgát tettem angolból. A szegedi Dél-magyarország napilapban jelentek meg írásaim és a Fiatal Művészek dráma pályázatán második lettem. Négy munkahelyem volt, utóbb majd 25 év önkormányzatnál, ahol szintén pénzügyi területen dolgoztam. Férjemet munkahelye 2007-ben Budapestre irányította. Ekkor a szegedi önkormányzattól áthelyezéssel kerültem a pesterszébeti önkormányzathoz és onnan mentem nyugdíjba.

- Mit jelent az ön számára az olvasás, a könyv szeretete?

- Mindenhová viszek magammal könyvet. Lehetne az olvasást szórakozásnak is mondani, de a könyvben a szavak nem csak „repülnek”, sokszor marnak és csípnek. A jó könyv eléri, hogy megszűnik körülöttem a világ. Hihetetlen dolgok derülnek ki az életről és a vége felirat után akár folytatni is lehet a történetet. Amit olvasok, annak képi világa mindig megjelenik előttem. Gyerekként is ez motivált. Amíg korom miatt tilos volt sokáig fent lenni, sokszor szöktem ki olvasni éjjel a fürdőszobába, vagy zseblámpával olvastam a takaró alatt. Emlékszem, milyen megrökönyödést váltott ki, mikor madarászni mentünk, és a Jules Verne sorozat épp aktuális Sándor Mátyását előhúztam a kabátom alól.

- Gyerekként hogy állt a kötelező olvasmányok kérdéséhez?

- Gyerekként hogy állt a kötelező olvasmányok kérdéséhez?

- Gyerekként hogy állt a kötelező olvasmányok kérdéséhez?

- Gyerekként volt, hogy előbb olvastam el a kötelező irodalmat, mint feladták volna. Ideje korán rájöttem, mi a szerepe, hogy a könyvnek van eleje, közepe és vége. Volt kötelező, amit nem szerettem olvasni, mert nem állt közel hozzám, idejétmúltnak tűnt. Furcsállottam, hogy minden könyvet férfi írt. Az elemzéseket nem szerettem. Úgy éreztem, műveket boncolunk, pedig jól érthető miért íródott; ki, hol, mit, miért mondott. Értettem én, hogy szükséges elemezni, alapokkal tisztában lenni, és nem csak a jó jegyért. De az ember nem azért süt kenyeret, hogy morzsáira szedje! És nyelés után nem is figyel arra, hogyan emészti meg. Jóval később fogalmaztam meg magamnak, miért fontos az elemzés és az, hogy olvasás közben ne csak az abszolút elfogadás, de a kritikus szemléletmód, a gondolkodás is jelen legyen. Szempont, hogy tudjunk választani és az általános műveltség mindenben visszaköszön. Ma már tudom, milyen cipót szeretek és jól megrágva nyelem le az apró falatokat.

- Hogyan került kapcsolatba a Bodor Tibor Kulturális Egyesülettel?

- Egy internetes oldalon fedeztem fel 2017 nyarán a felhívást, felolvasókat keresnek. Rögtön tudtam, hogy jelentkezni fogok. Megfogott a kezdeményezés. Mert szép, nemes a cél, mert szeretek hangosan olvasni, és mert hangos olvasás közben én is jobban odafigyelek.

A sors úgy hozta, hogy 2018-ban a jobb szemem kétszer műtötték. A szálak az érintettséggel szorosabbak lettek és még elhivatottabb lettem a felolvasás iránt.

- Milyen témában olvas fel szívesen?

- Az első könyvválasztásom Rohinton Mistry India, India c. könyve volt. Mestermű. Családok generációjának fordulópontjai szemléltetik a számunkra ismeretlen, elképzelhetetlen kasztrendszer. Több órás hallgatnivaló.

Jodi Picoult „Szelíd vadak” című könyve és folytatása a „Találj rám” az elefántok veszélyeztetett helyzetét szövi történetbe. Mindkét könyv megható, de a „Találj rám” már misztikus és nem várt meglepetést kínál, amikor az utolsó oldalakon más megvilágításba helyezi az addig olvasottakat. E két könyvet a „felolvasási igény” listáról választottam.

Kazuo Ishiguro Nobel díjas író Noktürnök című könyve, mely az első novel-láskötete, a zene dallamára lett felfűzve. Élmény volt olvasni.

Az ifjúság mitológiai szemléletét élvezetes humorral csiklandozó könyv a Rick Riordan által írt „Percy Jackson és a görög istenek”. Szerintem kihagyhatatlan.

Minden nap kerül a kezembe könyv, amire azt mondom, ezt is fel kellene olvasni.

- Milyen a jó felolvasó?
 - Nehéz kérdés. A pontos választ nem tudom, én is folyamatosan tanulom. Az biztosan jó, ha nem géphangot hallgatunk. De szerintem egyre inkább megjelenik a minőség iránti igény. A hang iránt, ami megfog. A hangsúly iránt, ami helyére kerül. A szép, dallamos, nem éneklő olvasás iránt.

Úgy gondolom, a jó felolvasás élménye akkor jöhet el, amikor nem a felolvasóra figyelünk, hanem a könyvre, ami épp hangosan szól. És a végén megállapítjuk: Ez olyan jó volt! Az írott mű életre kelt!

- A külföldi, idegen nevek kiejtése okoz-e gondot, nehézséget?
 - Az angol nyelv ismerete sokat segít, de a kiejtést mindig ellenőrzöm, még ha biztos vagyok magamban, akkor is. Más nyelveknél is segít a fordító program, mert a szavak kiejtését is meg lehet hallgatni.

- Milyen terveid, vágyaid vannak a közeljövőt illetően?
 - A budapesti évek alatt láttam hozzá gyerekkori álmaim megvalósításához. Az eltelt idő hasznomra volt. Sokat tanultam, képeztem magam és elértem, hogy ma már szinkronizálni is hívnak. A Hevesi Sándor Színtársulat tagja vagyok, és ez is rendszeres elfoglaltságot, tanulást jelent. És teremtek időt arra is, hogy hangoskönyvet olvassak. Az unokáimmal foglalkozom, amikor csak lehet. Például majd egy órás családi színelőadást rendeztünk a „Varázsital” húzott változatával. Téli-nyári közös programokat szervezünk, jövünk-megyünk az országban. Emellett írok. A gyerekeknek mesét, a nagyobbaknak időszerű miniatűröket, szösszeneteket. Mindehhez jó időbeosztás és támogató együttműködés szükséges, amely szerencsémre adott. A vágyam? A szívem csücske a szinkron. Azt szeretném, ha minél többször hívnának. Ott is szeretek más bőrébe bújni.

Jó egészséget, örömeiben gazdag, aktív éveket kívánok az olvasók nevében is!

Árvay Mária

Versvilág – összeállította Árvay Mária

Iványi Mária: Anyák napja ünnepén

Rózsa, szegfű, tulipán,
 Neked nyílt ki Anyukám.
 Csöndes eső nevelgette,
 Arany sugár melengette.

Tarka futó felhő,
 csókolgatta szelíd szellő,
 s mind letéptem Neked én,
 Anyák napja ünnepén.

Simon Ágnes: Anyák napjára

Ébresztem a napot,
hogy ma szebben keljen,
Édesanyám felett
arany fénye lengjen.
Ébresztem a kertet,
minden fának ágát,
bontsa ki érette
legszebbik virágát.
Ébresztem a rigót
s a vidám cinegét,
dalolja mindegyik
legvígabb énekét.
Ébresztem a szívem,
forróbban dobogjon,
az én édesanyám
mindig mosolyogjon.

Radó Lili: Köszöntő anyák napjára

Réges-régen készülődünk
erre a nagy napra,
hiszen ma van az esztendő
legeslegszebb napja.

Hajnal óta anyut lessük,
Ébred-e már? Hív-e?
Neki van a világon
a legeslegjobb szíve.

Bizony nincs a naptáraknak
mosolygósabb napjuk,
szobáját ma virágokkal
telis-teli rakjuk.

Amit érzünk, amit szólnánk
vidám dalba öntjük,
Édesanyát énekszóval
szívből felköszöntjük.

Tordai Mihályné: Mikor a gyermek mosolyog

Mikor a gyermek mosolyog,
a nagyvilág is felragyog.
S a puha, bársonyos réten
kinyílik a sok színes virág.

Nekik nincs még lidérces álmuk,
szepőltenek, mint az angyalok.
Gondtalan, boldog a mosolyuk,
amelytől fájó szíved is felragyog.

Vigyázz nagyon a gyermekekre,
mert törékeny, mint egy kis virág.
Éld hát szépen az életet,
hogy boldogság várjon rá.

Olyan ő, mint a fénylő napsugár,
ragyog tőle az egész nagyvilág.
Ha vétkeid sok, ő akkor is szeret,
nevetésétől a lelked is megrepeg.

Mikor arcán sűrű könny pereg,
töröld le szépen, gyengéden.
Vedd az öledbe, csókold meg,
s öleld szorosán a szívedhez.

Kicsinyke, nyiladozó bimbó még,
kitárulkozik néki a mindenség.
Fogd hát szorosán kis kezét,
hogy az úton el ne tévelyedjék.

Széll Magdolna: Gyermeknap

Gyermek a sors ajándéka,
életünknek színes máza,
folytatás a végtelenbe,
szemében a jövő léte.

Érte szól e szép vasárnap,
fantáziánk szárnyra kaphat,
kinn a téren kézen fogva
száll velünk a láncos hinta.

Törökméztől ragad szájunk,
mosolyt rajzol vidámságunk,

ránk kacsint a szenzáció,
elringat egy bamba faló.

Karikával kacsát fogunk,
jutalom lesz, ha jól célzunk,
harang kondul, ebédidő,
hívogat a kolbászsütő.

Mindenfélét kipróbálunk,
imádjuk a mulatságunk,
jó így együtt szeretetben,
érezzük át minél többen.

Tanulságos történetek – Árvay Mária összeállítása

Az órabér

A családfő a hosszú, nehéz nap után fáradtan és feszülten tért haza a munkából. Késő volt már, és 7 éves kislánya az ajtóban állva várta őt. Köszöntötték egymást, majd a gyermek megszólalt:

– Apu, kérdezhetek valamit?

– Kérdezz csak – felelt az apa.

– Mennyi pénzt keresel egy óra alatt?

– Ez nem a te dolgod! Miért kérdezel ilyeneket? – mondta az apa ingerülten.

– Csak tudni szeretném. Kérlek, apu, mondd meg nekem, hogy mennyit keresel egy óra alatt – kérlelte a kislány.

– 20 dollárt, ha nagyon tudni akarod.

– Ó! – szólt a fiúcska, és búsan lehajtott a fejét.

Aztán felnézett, és ezt kérdezte:

– Apu, kérhetek tőled kölcsön 10 dollárt?

Az apa elveszítette a türelmét.

– Na, ide figyelj, fiam, ha csak azért akartad tudni a keresetemet, hogy kölcsönkérj tőlem valami bugyuta játékra vagy más szamárságra, akkor most gyorsan elmész a szobába, és szépen elgondolkodsz az önzőségeden. Ezen kívül még csak 7 éves vagy, és a 7 éveseknek semmi szükségük nincs pénzre. Minden nap keményen dolgozom, hogy pénzt keressek neked és anyu-nak! Ma is hosszú és nehéz napom volt, szóval semmi időm nincs arra, hogy ilyen olyan kölcsönökről beszélgessek veled.

A kislány csöndben elment a szobájába, és becsukta maga mögött az ajtót. Az apa kb. 1 óra múlva lehiggadt, és elgondolkodott azon, hogy milyen gorombán beszélt a fiával. Talán mégis valóban jó oka volt 10 dollárt kérni, hiszen sosem tett ilyet korábban... Odament a gyerekszobához, és bekopogott.

– Bejöhetek?

– Igen, apu – felelte a kislány.

– Gondolkodtam, és úgy látom, hogy túl kemény voltam hozzád az imént – mondta az apa. Zűrös napom volt ma, és rajtad töltöttem ki a haragomat. Tessék, itt van a 10 dollár, amit kértél.

A gyerek felállt, és az örömtől sugárzó arccal ezt mondta:

– Ó, apu, köszönöm!

Ekkor a fiúcska odament az ágyához, benyúlt a párnája alá, elővett néhány összegyűródött bankót, és elkezdte számolni. Az apa, látva, hogy a fiának már van pénze, ismét dühös lett.

- Miért kellett neked még pénz, ha már van? – morogta vörösödő fejjel. A gyerek felnézett az apjára:
- Azért, mert eddig nem volt elég, de most már van – válaszolta.
- Nos, mire kell az neked? – kérdezte az apa.
- Tessék apu, 20 dollár. Megvehetem tőled 1 órátat?

A kőfaragó

Volt egyszer egy kőfaragó, aki mindig elégedetlen volt magával és az életével. Egy szép napon, amikor mendegélt, elhaladt egy gazdag kereskedő háza előtt. Benézett a nyitott kapun és látta, hogy odabent csak úgy nyüzsögnek az előkelőbbnél előkelőbb látogatók.

– Milyen hatalmas is lehet egy ilyen kereskedő! – gondolta a kőfaragó. Elfogta az irigység, és azt kívánta, bárcsak ő is ilyen gazdag lehetne. Akkor bezzeg nem kellene szegény kőfaragó módjára tengetnie az életét.

Legnagyobb ámulatára egyszerre gazdag kereskedővé változott. Nagyobb pompa vette körül, mint amit valaha álmodni mert volna. Irigyelte és gyűlölte is mindenki, aki nála szegényebb volt.

Egyszer csak pompás gyaloghintót vittek el háza előtt, a gyaloghintóban magas rangú hivatalnok terpeszkedett, körülötte szolgák hada és gongot ütő katonák.

A leggazdagabb ember is mély meghajlással hódolt a menet előtt.

– Milyen hatalmas ez a hivatalnok – gondolta. Bárcsak magas rangú hivatalnok lehetnék!

Ezután magas rangú hivatalnokká változott. Mindenhová dúsan hímzett gyaloghintón cipelték, a nép reszketett tőle, gyűlölte és földig hajolt előtte, amerre csak járt.

A nyári nap forrón tűzött, és a hivatalnok iszonyúan kényelmetlen-

nek érezte a fülledt gyaloghintót. Kinézett. A nap fenségesen ragyogott az égen és tudomást sem vett a hivatalnok létezéséről.

– Milyen hatalmas a nap! – gondolta. Bárcsak nap lehetnék!

Ezután nappá változott, mindenkire pokoli erővel sütött, kiégette a mezőket, és a földművesek átkot szórtak rá. Ám egyszer csak nagy fekete felhő kerekedett, és odafurakodott a nap és földműves közé, így a nap sokat veszített erejéből.

– Milyen hatalmas az a viharfelhő! – gondolta. Bárcsak viharfelhő lehetnék!

Ezután hatalmas felhővé változott, elárasztotta a mezőket és a falvakat, mindenki kétségbeesésére. Hamarosan azonban úgy érezte, hogy valami nagy erővel tolja. A szél volt az.

– Milyen hatalmas a szél – gondolta. Bárcsak szél lehetnék!

Ezután széllé változott, lefújta a cserepeket a háztetőkről, kicsavarta tövestől a fákat, mindenki gyűlölte őt és félt tőle, amerre csak elsüvített.

Hanem egyszerre csak nekirohant valaminek, amit bárhogyan igyekezett is elfújni, csak állt rendületlenül. Hatalmas szikla volt az.

– Milyen hatalmas ez a szikla! – gondolta. Bárcsak szikla lehetnék!

– Ezután kősziklává változott, hatalmasabb volt mindenkinél a világon. Ahogy ott állt, egyszer csak kopácsolást hall, egy kalapács hangját és érezte, hogy farigcsálják az oldalát.

– Ki lehet hatalmasabb nálam, a sziklánál? – kérdi. Letekintett, és mélyen maga alatt meglátott egy kőfaragót...

<https://sikerkulcs.com>

Első a család

Kedvezmények autósoknak

Több gépjárműre vonatkozó kedvezmény, támogatás létezik, melyeket súlyosan mozgáskorlátozott, illetve egyéb fogyatékossgal rendelkező személyek vehetnek igénybe. Ezek némelyikével bizonyára többen találkoztak már, esetleg éltek is vele, mégis sokan kérdeznek róla, ezért arra gondoltunk, hogy hasznos lehet egy átfogóbb, részletesebb ismertetés a témában.

A kedvezmények mindegyikére igaz, hogy azt a súlyosan mozgáskorlátozott vagy egyéb fogyatékossgal élő személy nemcsak akkor veheti igénybe, ha ő maga tulajdonosa, üzembentartója a gépjárműnek, vagy azt ő hasz-